

PRZYWILEJOWANY (1) *part praet pass pf*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w przywilejowanie); a *jasne*.

sg [m N przywilejowany. ◊ A przywilejowany.] ◊ n N przywilejowan(e).

Sł stp s.v. *przywilejować*, Cn *notuje*, Linde *brak*.

1. *Opatrzony przywilejem; eximius, immunis, privilegiarius, cui privilegium concessum est Cn:*
[Tamże jest Knastwo alias wójtowstwo przywilejowane *LustrRus* I 130; przywileiowany/ Privilegio munitus. *Volck Vvv4v.*]

a. *Obdarzony łaską cudowności:* [oszust] Czáfem zmyśli ná błoniu/ y w boru Ziáwienie: Y ślubuie proftakom zá pewne zbáwienie. Widzialem/ pry/ pod lásem miłą Mátkę Bożą. [...] Idą [prości ludzie, którzy uwierzyli tym zmysleniom]/ nikt im nie kazał/ ná niepoświęcáne/ Mieyfce/ y ktore nie iest przywileiowáne. *KlonWor* 48.

2. [W funkcji przymiotnika:

Wyrażenie: »list przywilejowany« = *dokument potwierdzający:* Ani thefz maią bicz przymovane wzakon o ktorich by niebely fwiathkowie iżz fą złoza słuźnego. Oprócz iefly by miałÿ lýfth przivileioваны *StatNorb* 22v.]

Cf **PRZYWILEJOWAĆ**

LW